

El canvi de temperatura afecta els déntols a les Medes

En el context de l'escalfament global, si canvia les zones marines on s'alimenta, tot el conjunt de l'ecosistema costaner se'n pot veure afectat



Un déntol.

El moviment del déntol, un peix que viu en fons rocosos i praderies marines del Mediterrani i l'Atlàntic, està influït pels canvis en la temperatura oceànica, segons un estudi fet a la Reserva Marina de les Illes Medes

[<http://www.diaridegirona.cat/tags/illes-medes.html>] que ha publicat la revista Scientific Reports. En el context del canvi climàtic, que apunta a temperatures cada cop més altes, aquest patró de comportament del déntol –un depredador apical dels hàbitats

marins– podria afectar la dinàmica de l'espècie i dels ecosistemes costaners.

El nou treball està signat per experts de la Facultat de Biologia i de l'Institut de Recerca de la Biodiversitat de la Universitat de Barcelona (IRBio), el Centre d'Estudis Avançats de Blanes (CEAB-CSIC)

[<http://www.diaridegirona.cat/tags/ceab.html>], l'Institut de Ciències del Mar (ICM-CSIC), el Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF), el Centre Oceanogràfic de les Balears (COB-IEO), entre altres institucions.

El déntol (*Dentex dentex*) és un depredador voraç i agressiu que s'alimenta de peixos, crancs i cefalòpodes. Té un paper clau en el funcionament dels ecosistemes bentònics marins i és una espècie objectiu de gran valor econòmic en pesca comercial i esportiva.

«Conèixer els patrons de moviment del déntol és clau per entendre'n millor la biologia i ecologia, així com per determinar el paper de les reserves marines en la recuperació de les poblacions i en l'exportació d'exemplars (biomassa) que poden ser capturats per pesqueries fora de les reserves», explica el professor Bernat Hereu, del Departament de Biologia Evolutiva, Ecologia i Ciències Ambientals de la UB i de l'IRBio.

Els experts han estudiat les poblacions de déntols a les Medes amb tècniques de telemetria acústica –marcatge amb emissors acústics que emeten senyals de forma periòdica–. Els senyals, captats per una xarxa de receptors submergits a la zona d'estudi, cobrien tot el rang del moviment dels peixos. Després de més de quinze mesos de recerca, es va poder registrar –en intervals de dos minuts– la posició i la fondària de tots els individus marcats en l'estudi.

Tal com explica Eneko Aspillaga (UB-IRBio i CEAB-CSIC), primer autor de l'article, «l'estudi revela un patró molt clar del desplaçament dels déntols segons la temperatura de l'aigua: durant l'hivern, la temperatura –d'uns 12 °C– no varia en tota la columna d'aigua, i els déntols es mouen en un rang de fondària d'entre 10 i 40 metres, sense cap patró determinat». «El patró tèrmic de les masses d'aigua a les Medes –continua Aspillaga– és el típic de la Mediterrània nord-occidental. A partir de l'abril, la superfície es comença a escalfar i, entre els mesos de maig i juny, es formen dues masses d'aigua ben diferenciades: les superficials, calentes i de menor densitat, i les aigües més fones i fredes, separades per una frontera que s'anomena termoclina. Quan la termoclina està formada a l'estiu, els déntols només es distribueixen per sobre d'aquest límit, independentment de la fondària en què es trobin».

El nou estudi publicat a Scientific Reports confirma que el déntol és una espècie termòfila, amb uns patrons de distribució i activitat condicionats a l'estiu per la fondària i el temps que perdura la termoclina a la columna d'aigua. Com que el déntol és poiquiloterm –té una temperatura interna que depèn completament del medi–, el que faria és desplaçar-se per la columna d'aigua fins a trobar temperatures més calentes i òptimes per a la seva fisiologia (reproducció, alimentació, etc.), en especial durant l'estiu, quan és més actiu. El creixement poblacional del déntol, observat en zones protegides i en zones de pesca a les Medes, també es podria explicar per l'augment de la temperatura del mar (més de 0,5 °C en els darrers trenta anys a la zona).

La temperatura i la distribució de la termoclina, que es manté fins a finals d'octubre, també podrien tenir un efecte determinant en la distribució d'altres peixos, tant depredadors com de nivells tròfics inferiors, i en tot l'ecosistema marí. En un escenari d'escalfament global, la situació es podria agreujar, ja que la profunditat i la durada de la termoclina podria ser cada cop superior, segons dades de Josep Pascual, de l'Estació Meteorològica de l'Estartit.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2017/05/10/canvi-temperatura-afecta-dentols-medes/845382.html?utm_source=rss